

Nevzat

– Ümit Zafer · 07 Şubat 2014

Hey gidi Nevzat

Dostluğu öğrendim ben senden

Dertlerle savaşmayı yiğitliği öğrendim

Sana söylemişim ilk sevdiğim kızı

Seninle paylaştım dilek tuttuğum yıldızı

Kuru bir simidi bir bardak çift şekerli çayı

Aynı kafada yaşamıştık biz hayatı

Yakaladığımız bütün balıkları denize salmıştık

Mahallenin kızlarını korumuş kimseye yan gözle bakmamıştık

Biz seninle aynı kafadandık

Gençliğimizi mertliğe adamıştık

İkimizde liseden terktik

Kariyerimiz yoktu ama yürekten sevdik

Sevdik de sevdamızı kimselere söyleyemedik

Biz papatyalara hiç zarar vermedik

Hayata değer vermeyi yaptığımız en büyük delilik

Bıyık bırakmakla olmuyordu erkeklik

Az mı yaptık bizim mahallenin çocuklarına beklelik

Çok kavgaya karıştık be Nevzat

Haksızlığa gelemiyorduk

Biz Harama hiç göz dikmemiştik

Deliydik, çılgındık ama bir karıncayı bile incitmemiştik

Zalime boyun eğmesek de az da dayak yememiştik

Yediğimiz dayaklarla kalaylamıştık bileklerimiz

Aynı şarkıları dinler aynı filmde ağlardık

Aynıydı bizim tarzımız

Aynı rengi sever aynı tıp giyinirdik

Aynı anadan olmasa da biz kardeş gibiydik

Aynı sokakta büyümüş aynı kaldırımında yaralamıştık dizlerimizi

Aynı çınarlara bakarak yazmıştık ilk şiirlerimizi

Aynı okulda aynı sırayı paylaşmıştık

Aynı cevapları verip hocadan azar işitmiştik

.....
Hatırlıyor musun
Birbirimizi bırakmayacağımıza dair söz vermiştik
Oysa sen şimdi yoksun
Bak yarım kaldı simidim
Artık şekersiz içiyorum çayımı
Sensizlik poyrazları çarpıyor yüreğime
Yokluğuna alışamıyorum
Yıldızlardan sadece seni diliyorum
Ama kayıyor sensiz dünyam
Artık balığa da çıkmıyorum
Bana emanet ettiğin oğluna gözüm gibi bakıyorum
Çok fena koydu be gidişin
Eğer döneceğini bilsem bir ordunun üzerine tek başıma giderim
Acıtmaz kavgalar canımı sensizlik kadar

.....
Daha evlenemedim, bir yuvam olmadı
Hani bir kız vardı ya o çoktan başkasına vardı
Sahipsiz kaldı sensiz mahallenin dar sokakları
Ardına takip göçtün bu hayattan umutları

.....
Şimdi yoksun
Hani erkekler ağlamaz diyordun ya bak ben ağlıyorum işte
Yalnız bıraktın beni bu zalim hayatta
Şimdi ben nasıl savaşırim alçaklarla bir başıma
Soranlara nasıl derim Nevzat öldü diye
Sen ölmedin ki hayır ölmedin ki
Böyle çaresiz bırakamazsın beni
Aniden bırakamazsın ellerimi
Hayır sen ölmedin, hala kardeşimsin benim
Hadi kalk da balığa gidelim
Son simidimizi paylaşalım
Ne olur ne olur bırakma beni

.....
Seni asla unutmayacağım Nevzat
Ne kadar zor olsa da yokluğunu aratmayacağım oğluna
Sana söz Nevzat yokluğunu aratmayacağım oğluna

Seslendiren: Ahmet İstanbullu